

Sakspapir

Saksbehandlar	Arkiv	ArkivsakID
Marianne Aadland Sandvik	Gbnr - 5/7, FA - L33	15/2113

Saksnr	Utvalg	Type	Dato
37/2016	Utval for drift og utvikling	PS	06.06.2016

GBNR 5/7 - Fløksand - Klage på dispensasjon for frådelling av 2 parsellar

Vedlegg:

Klage - dispensasjon frå kommuneplan - frådelling - gnr. 5 bnr. 7 - Fløksand - Meland kommune
Dokument 1663544-2 Klage - dispensasjon frå kommuneplan - frådelling - gnr. 5 bnr
Meland - GBNR 5/7 - Fløksand - klage på dispensasjon til frådelling av parsell 1
Følgeskriv

Saksopplysningar:

Tiltak:

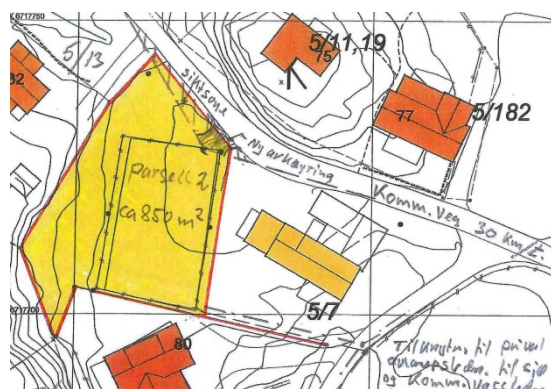
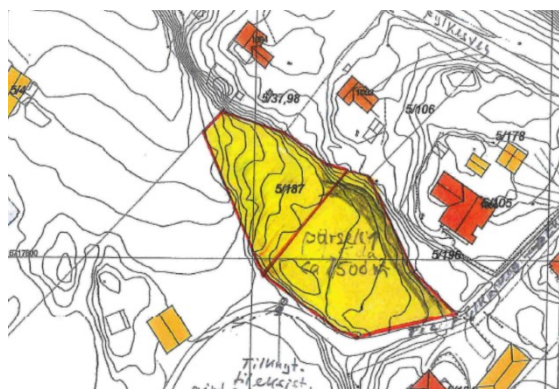
I medhald av Plan- og bygningslova (pbl) § 19-2 har Terje Fløysand søkt om frådelling av areal frå gbnr. 5/7 for oppretting av to nye grunneigedomar til bustadføremål, jf. søknad m/vedlegg av 13.1.2015. For opplysningar om hovudbruket viser administrasjonen til vedtak om avslag i saka, datert 23.2.2016.

Saman med søknad om delingsløyve vart det òg søkt om dispensasjon frå kommuneplanen sin arealdel (KPA), ettersom arealet som er søkt frådelling er sett av til landbruks-, natur- og friluftsfremål (LNF). For parsell 2 er det i tillegg søkt om dispensasjon frå KPA sitt generelle forbod mot byggjetiltak i strandsona.

Dei to omsøkte teigane er i søknaden opplyst til å vere på om lag 1500 m² og 850 m²:

Parsell 1:

Parsell 2:

Kommunen si førebelse kontrollmåling tyder på at det i realiteten er tale om teigar på høvesvis 1787

m2 og 1018 m2, men utan at dette avviket har betydning for kommunen sitt syn på søknaden om dispensasjon.

Sakshistorikk:

Administrasjonen vurderte at det var mest tenleg å handsame begge teigane gjennom eitt og same vedtak, og tok berre stilling til søknaden om dispensasjon, ettersom søknad om delingsløyve vil vere avhengig av at dispensasjonar blir gitt.

Ved administrativt vedtak av 23.2.2016 vart søknad om dispensasjon frå LNF-formålet for frådelling av areal og oppretting av ny grunneigedom til bustadformål avslått. Avslaget vart klaga på av Terje Fløysand i skriv datert 9.3.2016. Som leiar i Meland Bondelag, og som leigetakar av parsell 1, gav Helge Henanger uttale i samband med klaga.

Utval for drift og utvikling (UDU) i Meland kommune gav i møte den 19.4.2016, sak 22/2016, dispensasjon for frådelling av areal og oppretting av ny grunneigedom til bustadformål på gbnr. 5/7. Klaga frå tiltakshavar vart med dette teke til følgje av UDU.

Vedtaket hadde følgjande ordlyd:

«Utval for drift og utvikling – UDU – har etter synfaring og nøye vurderingar der ein har vurdert mogelege negative konsekvensar for samfunnet, fellesskapet og arealplanlegging mot den nytten søkjar vil ha ved omsøkt deling. UDU meiner klart at dei positive verknadane for søkjar er langt større enn mogelege negative verknader for samfunnet og fellesskapet.

Vilkåra for å kunne gje dispensasjon etter Plan- og bygningslova prg. 19-2 ligg derfor føre.

UDU gir derfor dispensasjon frå arealdelen i kommuneplanen for deling av omsøkte parsellar på gnr 5 bnr 7 med heimel i Plan- og bygningslova prg 19-2, 1. avsnitt.

Sameleis gir UDU dispensasjon frå prg. 1-8 i Plan- og bygningslova for frådelling av omsøkt parsell 2 på gnr 5 bnr 7.»

Fylkesmannen i Hordaland har rettidig klaga på den delen av vedtaket som gjeld parsell 1 ved skriv datert 4.5.2016. Statens vegvesen har rettidig klaga på vedtaket i si heilhet ved skriv datert 11.5.2016.

Klagene vert nærare gjennomgått nedanfor. Det vert elles vist til vedlagte saksdokument i si heilskap.

Nærare om innhaldet i klagane:

Fylkesmannen klagar på frådelling av parsell 1 og har lagt vekt på følgjande i si klage datert 4.5.2016: Kommunen bør ikkje dispensera der statlege og regionale styresmakter har uttalt seg negativt til søknaden, jf. pbl § 19-2 fjerde ledd.

Sjølv om området ikkje har vore nytta sidan 2004, skal ein ikkje byggja ned dyrkbar mark som kan nyttast i framtida. Tomta nordvest for parsellen er ikkje bygd på, og kan i framtida binde saman jordbruksareala ved sal av denne eigedomen.

Stortinget har, i den nasjonale jordvern strategien, skjerpa måla for årleg omdisponering av dyrka mark frå 6000 til 4000 dekar. Målet skal nås gradvis innan 2020.

Kommuneplanen til Meland er ny. I den vart område B10, med minimum 13 daa fulldyrka mark og 15 daa innmarksbeite, lagt ut til bustadformål. Fylkesmannen hadde ikkje motsegn til kommuneplanen på dette punktet, men viser til at det er vurdert i kommuneplanprosessen kor det skal leggjast til rette for bustadbygging.

· Vedtaket er ikkje tilstrekkeleg grunngeve, jf. fvl §§ 24 og 25. UDU har ikkje vurdert om

omsynet bak arealdelen av kommuneplanen vil bli vesentleg sett til side viss det gis dispensasjon. Det vert også vist til at ved vurderinga av om fordelane er vesentleg større enn ulempene skal det leggjast vekt på areal- og ressursdisponeringsomsyn, jf. ot.prp. nr. 32 (2007-08), på s. 135. Private fordelar skal ha mindre vekt i slike saker.

- Fylkesmannen finn at omsyna bak arealdelen av kommuneplanen vert vesentleg sett til side viss det gis dispensasjon til frådeling av parsell 1, jf. pbl § 19-2 andre ledd første setning. I tillegg kan Fylkesmannen ikkje sjå at det ligg føre ei overvekt av grunnar for ein dispensasjon i denne saka, jf. pbl § 19-2 andre ledd andre setning. Lova sine vilkår for dispensasjon er ikkje oppfylte.
- Fylkesmannen ber om at vedtaket vert gjort om slik at det ikkje vert gitt dispensasjon til parsell 1 som omsøkt. Vidare ber Fylkesmannen om utsatt iverksetjing til klagesaka er avgjort, jf. fvl § 42.

Det vert vist til klaga i sin heilskap.

Statens vegvesen har lagt vekt på følgjande i si klage av 11.5.2016:

- Statens vegvesen finn at vilkåra for å kunne gje dispensasjon ikkje er oppfylt i denne saka.
- Utval for drift og utvikling grunn gav dispensasjonsvedtaket med at dei positive verknadane for søkjar er langt større enn moglege negative verknader for samfunnet og fellesskapet. Statens vegvesen viser til kommuneadministrasjonen si saksutgreiing der det står at personlege tilhøve og fordelar som er avgrensa til eigar, brukar eller ein anna mindre personkrets berre unntaksvis vil kunne vektleggjast i vurderinga etter lovvilkår nr. 2, og kan ikkje sjå at dette er ei sak av slik karakter at positive verknader for søkjar kan gje grunnlag for dispensasjon.
- Det er i hovudsak samfunnsmessige omsyn og dei allmenne interessene av planfagleg og arealdisponeringsmessig karakter som skal tilleggast vekt. Når det gjeld slike eventuelle fordelar i denne saka, viser søkjar i sin klage til gode buplassar og fortetting av bustadområde som gir god samfunnsøkonomisk utnytting av infrastruktur og areal. Statens vegvesen deler ikkje søkjar sine vurderingar knytt til dette. Det overordna vegnettet knytt til dei to omsøkte parsellane representerer ikkje ein infrastruktur som er eigna for ny bustadutbygging. Trafikktryggleik og tilrettelegging for gåing, sykling og kollektivtransport på reiser til skule, arbeid, fritidsaktivitetar m.m. er ein sentral del av planlegginga av eit godt bumiljø. Fylkesvegen sin standard i dag, utan eigne vegtilbod for mjuke trafikantar, inneber at områda med tilknytning til vegen ikkje er eigna som fortettingsområde. Fortetting må skje med kvalitet. Dette området har ikkje tilstrekkeleg kvalitet med omsyn til trafikktryggleik for ny bustadutbygging.

Det vert vist til klaga i sin heilskap.

Til orientering har det ikkje vore aktuelt å vurdere utsatt iverksetjing etter fvl § 42 slik Fylkesmannen ber om, ettersom det ikkje er gitt delingsløyve etter pbl kap. 20. Søknad om delingsløyve vert handsama etter endeleg avgjerd i dispensasjonssaka.

Vurdering:

Plan- og lovgrunnlag – Rettsleg utgangspunkt for kommunen si klagevurdering:

På bakgrunn av klaga og opplysningane i saka elles, skal kommunen på ny vurdere om vilkåra for å gi

dispensasjon som omsøkt er til stades i saka.

Oppretting og endring av eigedom er eit «tiltak» etter pbl § 1-6, og er søknadspliktig etter pbl § 20-1 første ledd bokstav m). Vidare følgjer det av pbl § 26-1 at «[o]pprettelse av ny grunneiendom (...), eller endring av eksisterende eiendomsgrenser, må ikke gjøres på en slik måte at det oppstår forhold som strider mot denne lov, forskrift eller plan.»

Den omsøkte eigedomen er uregulert, men vist som landbruks-, natur- og friluftsområde (LNF) i kommuneplanens arealdel. Frådeling som omsøkt er dermed i strid med kommuneplanens arealdel. Skal det gis løyve til det omsøkte tiltaket må det vurderast om det kan gis dispensasjon frå kommuneplanens arealdel, jf. pbl § 19-2 andre ledd, jf. § 11-6 første ledd.

I tillegg følgjer det av pbl § 1-8 andre ledd at «[a]ndre tiltak etter § 1-6 første ledd enn fasadendringer kan ikke settes i verk nærmere sjøen enn 100 meter fra strandlinjen målt i horisontalplanet ved alminnelig høyvann.» Frådeling av parsell 2 er i strid med pbl § 1-8 andre ledd ettersom den ligg nærare sjøen enn 100 meter. Skal det gis løyve til frådeling av parsell 2 må det difor vurderast om det kan gis dispensasjon frå pbl § 1-8 andre ledd, jf. § 19-2 andre ledd.

Pbl § 19-2 andre ledd stiller to grunnvilkår for dispensasjon: (1) Dispensasjon kan ikkje gis dersom omsyna bak anten føresegnene det må dispenseras frå eller formålsføresegnene i pbl § 1-1 vert «vesentlig» sett til side. (2) Fordelane ved å gi dispensasjon må vere «klart større» enn ulempe etter ei samla vurdering.

Omsynet bak LNF-formålet er å sikre område for landbruksproduksjon, medrekna jordbruk og skogbruk, og/eller sikre at arealet vert liggjande som naturområde med særleg verdi for friluftslivet. Når kommunen legg ut areal til LNF-område er det fordi den vil ta vare på eller sikre dei interessene som fell inn under formåla.

Byggjeforbodet i strandsona har som formål å gi natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre ålmenne interesser eit særleg vern. Plan- og bygningsmynde har eit særskilt ansvar for å ivareta desse omsyna ved si utøving av mynde etter lova.

Når det gjeld vilkår 2 er det i hovudsak samfunnsmessige omsyn og dei allmenne interessene av planfagleg og arealdisponeringsmessig karakter som skal tilleggjast vekt. Personlege tilhøve og fordelar som er avgrensa til eigar, brukar eller ein annan mindre personkrets vil difor berre unntaksvis kunne vektleggjast i denne vurderinga.

Pbl § 1-1 legg opp til at utbygging skal skje gjennom aktiv planlegging som «skal bidra til å samordne statlige, regionale og kommunale oppgaver og gi grunnlag for vedtak om bruk og vern av ressurser.» Det skal i den samanheng «legges vekt på langsiktige løsnings, og konsekvenser for miljø og samfunn skal beskrives.»

Kommuneadministrasjonen har vurdert søknaden på bakgrunn av grunnvilkåra i pbl § 19-2 andre ledd, med særleg vekt på dei omsyn som er framheva i §§ 19-2 og 1-1. Administrasjonen har òg vurdert spørsmålet om dispensasjon opp mot dei oppgåver og omsyn som normalt skal takast i vare gjennom planprosess, jf. pbl § 3-1.

Konkret vurdering av klagen:

Utgangspunktet for administrasjonen er at det er UDU sitt vedtak i sak 22/2016 som gir uttrykk for Meland kommune sitt standpunkt i saka. UDU har etter synfaring på staden vurdert vilkåra for dispensasjon som oppfylt.

UDU har i klageomgangen høve til å «(...) oppheve eller endre vedtaket dersom den finner klagen begrunnet», jf. fvl § 33 andre ledd.

Til tross for ovannemnde utgangspunkt, vil det i alle saker vere administrasjonen sitt ansvar å fremje forslag til vedtak som er gyldig og i samsvar med aktuelt rettsgrunnlag, slik at kommunen treff gyldige vedtak i samsvar med gjeldande rett og lovgjevings intensjon.

Etter gjennomgang av klagen er administrasjonen framleis av den oppfatning at tiltaket vil vere vesentleg i strid med omsyna bak LNF-formålet og byggjeforbodet i strandsona. Saka vil vere eigna til å skape presedens som rettesnor for seinare avgjerder i liknande saker. Når det gjeld dispensasjonsvurderingane viser administrasjonen til grunngevinga i det opphavlege avslagsvedtaket og saksframstillinga i førre klageomgang. Administrasjonen viser også til pbl § 27-4 som stiller krav om godkjent avkøyrsl frå offentleg veg før det vert gjeve løyve til oppretting av eigedom. I dette tilfellet har Statens vegvesen i uttale datert 27.8.2015 sagt at det ikkje kan påreknast løyve til utvida bruk av avkøyrsl langs fylkesvegen. Det er difor ikkje hensiktsmessig å gje dispensasjon til frådelling viss frådelinga ikkje kan gjennomførast på grunn av manglande avkøyrsl.

Noko ytterlegare grunngeving til dispensasjonsspørsmålet frå administrasjonen si side, kan ein ikkje sjå at det er grunnlag for. UDU må vurdere om det i klageomgangen er kome fram nye opplysningar som tilseier at vedtaket skal gjerast om.

Administrasjonen ønskjer likevel å kommentere Fylkesmannen sin merknad om at kommunen sitt vedtak ikkje er tilstrekkeleg grunngeve etter fvl §§ 24 og 25.

Utval for drift og utvikling sitt vedtak av 19.4.2016 lyder slik:

«Utval for drift og utvikling – UDU – har etter synfaring og nøye vurderingar der ein har vurdert mogelege negative konsekvensar for samfunnet, fellesskapet og arealplanlegging mot den nytten søkjar vil ha ved omsøkt deling. UDU meiner klart at dei positive verknadane for søkjar er langt større enn mogelege negative verknader for samfunnet og fellesskapet. Vilråa for å kunne gje dispensasjon etter Plan- og bygningslova prg. 19-2 ligg derfor føre. UDU gir derfor dispensasjon frå arealdelen i kommuneplanen for deling av omsøkte parsellar på gnr 5 bnr 7 med heimel i Plan- og bygningslova prg 19-2, 1. avsnitt.

Sameleis gir UDU dispensasjon frå prg. 1-8 i Plan- og bygningslova for frådelling av omsøkt parsell 2 på gnr 5 bnr 7.»

Fvl § 24 første ledd slår fast at «[e]nkeltvedtak skal grunngis.» Fvl § 25 første ledd stiller krav til innhaldet i grunngevinga. I følgje den skal grunngevinga «gjengi innholdet av reglene vedtaket bygger på» dersom det er naudsynt for at partane skal vere i stand til å forstå vedtaket. «I begrunnelsen skal dessutan nevnes de faktiske forhold som vedtaket bygger på», og «[d]e hovedhensyn som har vært avgjørende ved utøving av det forvaltningsmessige skjønn, bør nevnes.»

Grunngevinga av eit enkeltvedtak skal gje partane ei forklaring og gjere greie for dei omsyna som

vedtaket byggjer på. Partane vil då betre kunne forstå bakgrunnen for at saka fekk eit slikt utfall. Eit forvaltningsvedtak kan kjennast ugyldig når grunngjevinga ikkje gjev eit tilstrekkeleg grunnlag for å vurdere om vedtaket lir av innhaldsmessige feil. Det er slått fast i rettspraksis at manglar ved grunngjevinga kan tyde på svikt ved sjølv avgjerda, og kan medføre at vedtaket er ugyldig.

Administrasjonen er einig med Fylkesmannen i at UDU sitt vedtak av 19.4.2016 ikkje er tilstrekkeleg grunngjeve. Viss UDU skal oppretthalde sitt vedtak om dispensasjon, må vedtaksteksten endrast. Vedtaket må ha tilvising til rettsgrunnlag og tilstrekkeleg grunngjevast.

Framlegg til vedtak og opplysningar om vidare handsaming:

Administrasjonen fremjar to alternative forslag til vedtak i saka. På bakgrunn av grunngjevinga ovanfor er rådmannen sitt framlegg til vedtak at klagen vert teke til følge og at Utval for drift og utvikling treff nytt vedtak om å avslå dispensasjonssøknaden. Dette vil vere eit nytt enkeltvedtak etter forvaltningslova som skal sendast partane med opplysning om klagerett.

På bakgrunn av sakshistorikken og UDU sitt vedtak av 19.4.2016, sak 22/2016, finn rådmannen det rett å fremja alternativt forslag til vedtak om at klagen ikkje vert teke til følge. UDU stadfestar vedtaket, og samstundes endrar vedtaksteksten og grunngjer vedtaket, slik at vedtaket står fram som eit gyldig vedtak. Saka vil då bli sendt til Fylkesmannen i Hordaland for vidare handsaming av føreliggjande klage. Det vil ikkje vere Fylkesmannen i Hordaland som tek endeleg avgjerd i saka (ugild), men eit anna fylkesmannsembete oppnemnd av Kommunal- og moderniseringsdepartementet (setjefylkesmann).

Framlegg til vedtak:

«Utval for drift og utvikling tek klagen frå Fylkesmannen i Hordaland og Statens vegvesen til følge. Utval for drift og utvikling avslår, i medhald av pbl § 19-2 andre ledd, søknad om dispensasjon til frådelling av to parsellar til bustadbygging i LNF-områda i kommuneplanen sin arealdel og i strid med byggjeforbodet i strandsona. Vilråra for dispensasjon etter pbl § 19-2 andre ledd er ikkje oppfylte.

For grunngjeving av vedtaket vert det vist til saksutgreiinga og vurderinga over.»

Alternativt framlegg til vedtak:

«Utval for drift og utvikling tek ikkje Fylkesmannen i Hordaland og Statens vegvesen si klage til følge. Utval for drift og utvikling kan ikkje sjå at Fylkesmannen i Hordaland si klage inneheld ny grunngjeving eller nye opplysningar som tilseier at dispensasjonsvedtaket av 19.4.2016, sak 22/2016, vert omgjort. Vedtaket vert oppretthaldt, men med følgjande omformulering:

I medhald av plan- og bygningslova § 19-2 andre ledd, jf. § 19-1, gir UDU dispensasjon frå LNF-formålet og byggjeforbodet i strandsona for frådelling av areal og oppretting av ny grunneigedom til bustadformål på Gbnr. 5/7 i Meland kommune. Administrasjonen sitt avslag blir oppheva.

Utval for drift og utvikling finn at vilråra for å gi dispensasjon er oppfylt. UDU vurderer at frådelling av areal og oppretting av ny grunneigedom til bustadformål på Gbnr. 5/7 som omsøkt, ikkje kjem i vesentleg strid med omsyna bak regelverket dispensasjonen gjeld.

UDU legg etter synfaring vekt på at ein frådelling til bustadformål vil gi store samfunnsnyttige

fordeler.

Det vert elles vist til opplysningane i søknaden datert 13.3.2015 og klage frå tiltakshavar datert 9.3.2016.

Saka vert sendt til Fylkesmannen i Hordaland for endeleg avgjerd av setjefylkesmann oppnemnd av Kommunal- og moderniseringsdepartementet.»

Utval for drift og utvikling - 37/2016

UDU - behandling:

Kommentarar til klage frå Statens vegvesen og Fylkesmannen i Hordaland frå Asle Fløysand/Terje Fløysand motteke kommunen 27.05.2016 og 06.06.2016 vart delt ut i møtet.

Erling Rønnestad, KrF, kom med framlegg å dele saka og gjere eit vedtak per parsell. Ved røysting fekk dette framlegget 9 røyster for, 0 imot og er såleis vedteke.

Parsell 1 - framlegg til vedtak frå H og AP:

«Utval for drift og utvikling tek ikkje Fylkesmannen i Hordaland og Statens vegvesen sine klager til følge. Utval for drift og utvikling kan ikkje sjå at Fylkesmannen i Hordaland og Statens vegvesen sine klager inneheld ny grunngeving eller nye opplysningar som tilseier at dispensasjonsvedtaket av 19.4.2016, sak 22/2016, vert omgjort.

Parsell 1 vil ha avkøyning til kommunal veg via privat veg. Denne vegen har 30 km fartsgrense med humpar slik at trafikksikkerleiken her er godt ivareteken. I tillegg munnar denne kommunale vegen i sør ut i fylkesveg 564. Frå dette vegkrysset er det god gå- og sykkelveg som går heilt til Vestbygd skule utan å krysse andre fylkesvegar eller andre vegar med stor trafikk.

På same "plataet" som parsell 1 ligg, er det allereie ein frådelt parsell som deler omsøkt område frå nytta jordbruksområde. UDU vurderer at omsøkt parsell har større verdi som bustadformål enn som unytta landbruksareal.

Vedtaket vert oppretthalde, men med følgjande omformulering:

I medhald av plan- og bygningslova § 19-2 andre ledd, jf. § 19-1, gir UDU dispensasjon frå LNF-formålet for frådeling av areal og oppretting av ny grunneigedom til bustadformål på Gbnr. 5/7 i Meland kommune. Administrasjonen sitt avslag blir oppheva.

Utval for drift og utvikling finn at vilkåra for å gi dispensasjon er oppfylt. UDU vurderer at frådeling av areal og oppretting av ny grunneigedom til bustadformål på Gbnr. 5/7 som omsøkt, ikkje kjem i vesentleg strid med omsyna bak regelverket dispensasjonen gjeld.

UDU legg etter synfaring vekt på at ein frådeling til bustadformål vil gi store samfunnsnyttige fordeler.

Det vert elles vist til opplysningane i søknaden datert 13.3.2015 og klage frå tiltakshavar datert 9.3.2016.

Saka vert sendt til Fylkesmannen i Hordaland for endeleg avgjerd av setjefylkesmann oppnemnd av Kommunal- og moderniseringsdepartementet.»

Ved røysting fekk administrasjonen sitt framlegg til vedtak 2 røyster for, 7 i mot (H, AP, SP, FrP) og fall.

Framlegg til vedtak frå H og AP fekk 7 røyster for, 2 i mot (MDG, KrF) og er såleis vedteke.

Parsell 2 - framlegg til vedtak frå H og AP:

«Utval for drift og utvikling tek ikkje Statens vegvesen si klage til følge. Utval for drift og utvikling kan ikkje sjå at Statens vegvesen sin klage inneheld ny grunngjeving eller nye opplysningar som tilseier at dispensasjonsvedtaket av 19.4.2016, sak 22/2016, vert omgjort.

Parsell 2 vil ha direkte avkøyring til kommunal veg. Denne vegen har 30 km fartsgrense med humpar slik at trafikktryggleiken her er godt ivareteken. I tillegg munnar denne komunale vegen i sør ut i fylkesveg 564. Frå dette vegkrysset er det god gå- og sykkelveg som går heilt til Vestbygd skule utan å krysse andre fylkesvegar eller andre vegar med stor trafikk.

UDU legg etter synfaring vekt på at ein frådelling til bustadformål vil gi store samfunnsnyttige fordeler.

Det vert elles vist til opplysningane i søknaden datert 13.3.2015 og klage frå tiltakshavar datert 9.3.2016.

Saka vert sendt til Fylkesmannen i Hordaland for endeleg avgjerd.»

Ved røysting fekk administrasjonen sitt framlegg til vedtak 0 røyster for, 9 i mot og fall.

Framlegg til vedtak frå H og AP fekk 9 røyster for, 0 i mot og er samrøystes vedteke.

UDU - vedtak:

Parsell 1 - vedtak mot 2 røyster (MDG, KrF):

Utval for drift og utvikling tek ikkje Fylkesmannen i Hordaland og Statens vegvesen sine klager til følge. Utval for drift og utvikling kan ikkje sjå at Fylkesmannen i Hordaland og Statens vegvesen sine klager inneheld ny grunngjeving eller nye opplysningar som tilseier at dispensasjonsvedtaket av 19.4.2016, sak 22/2016, vert omgjort.

Parsell 1 vil ha avkøyring til kommunal veg via privat veg. Denne vegen har 30 km fartsgrense med humpar slik at trafikktryggleiken her er godt ivareteken. I tillegg munnar denne komunale vegen i sør ut i fylkesveg 564. Frå dette vegkrysset er det god gå- og sykkelveg som går heilt til Vestbygd skule utan å krysse andre fylkesvegar eller andre vegar med stor trafikk.

På same "plataet" som parsell 1 ligg, er det allereie ein frådelt parsell som deler omsøkt område frå nytta jordbruksområde. UDU vurderer at omsøkt parsell har større verdi som bustadformål enn som unytta landbruksareal

Vedtaket vert oppretthalde, men med følgjande omformulering:

I medhald av plan- og bygningslova § 19-2 andre ledd, jf. § 19-1, gir UDU dispensasjon frå LNF-formålet for frådelling av areal og oppretting av ny grunneigedom til bustadformål på Gbnr. 5/7 i Meland kommune. Administrasjonen sitt avslag blir oppheva.

Utval for drift og utvikling finn at vilkåra for å gi dispensasjon er oppfylt. UDU vurderer at frådelling av areal og oppretting av ny grunneigedom til bustadformål på Gbnr. 5/7 som omsøkt, ikkje kjem i

vesentleg strid med omsyna bak regelverket dispensasjonen gjeld.

UDU legg etter synfaring vekt på at ein frådelling til bustadformål vil gi store samfunnsnyttige fordeler.

Det vert elles vist til opplysningane i søknaden datert 13.3.2015 og klage frå tiltakshavar datert 9.3.2016.

Saka vert sendt til Fylkesmannen i Hordaland for endeleg avgjerd av setjefylkesmann oppnemnd av Kommunal- og moderniseringsdepartementet.»

Ved røysting fekk administrasjonen sitt framlegg til vedtak 2 røyster for, 7 i mot (H, AP, SP, FrP) og fall.

Framlegg til vedtak frå H og AP fekk 7 røyster for, 0 i mot (MDG, KrF) og er såleis vedteke.

Parsell 2:

«Utval for drift og utvikling tek ikkje Statens vegvesen si klage til følge. Utval for drift og utvikling kan ikkje sjå at Statens vegvesen sin klage inneheld ny grunngjeving eller nye opplysningar som tilseier at dispensasjonsvedtaket av 19.4.2016, sak 22/2016, vert omgjort.

Parsell 2 vil ha direkte avkøyring til kommunal veg. Denne vegen har 30 km fartsgrense med humpar slik at trafikktryggleiken her er godt ivareteken. I tillegg munnar denne komunale vegen i sør ut i fylkesveg 564. Frå dette vegkrysset er det god gå- og sykkelveg som går heilt til Vestbygd skule utan å krysse andre fylkesvegar eller andre vegar med stor trafikk.

UDU legg etter synfaring vekt på at ein frådelling til bustadformål vil gi store samfunnsnyttige fordeler.

Det vert elles vist til opplysningane i søknaden datert 13.3.2015 og klage frå tiltakshavar datert 9.3.2016.

Saka vert sendt til Fylkesmannen i Hordaland for endeleg avgjerd.»

Ved røysting fekk administrasjonen sitt framlegg til vedtak 0 røyster for, 9 i mot og fall.

Framlegg til vedtak frå H og AP fekk 9 røyster for, 0 i mot og er samrøystes vedteke.